16/06/2021

Τα πέντε καλά της συνεχούς εξομολογήσεως

/ Ενορίες

Σε μία πολύ ενδιαφέρουσα ορθόδοξη θεολογική ανάρτηση προχώρησε ο Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Πολιούχου Περάματος – Αττικής στα κοινωνικά δίκτυα, υπό το θέμα: “Τα πέντε καλά της συνεχούς εξομολογήσεως”.

1ον Καθώς τα δένδρα, όπου μεταφυτεύονται συνεχώς, δεν μπορούν να πιάσουν ρίζες βαθιά εις την γην, έτσι και τις κακές συνήθειες και έξεις της αμαρτίας δεν τις αφήνει η συχνή εξομολόγηση να πιάσουν ρίζες βαθιές εις την καρδιά του συνεχώς εξομολογούμενου· η μάλλον ειπείν, καθώς ένα παλαιό και μεγάλο δένδρο δε μπορεί να κοπεί με μίαν βαρεματιά· έτσι και μία παλαιά κακή συνήθεια, η έξις της αμαρτίας, ένας μόνο πόνος της καρδίας, και αυτός ίσως ατελής, όπου έδειξε ο μετανοών στην εξομολόγηση, δεν μπορεί να την εκριζώσει, και να την εξαλείψει τελείως.

2ον Όποιος συνεχώς εξομολογήται, έχει μεγάλη ευκολία εις το να εξετάζει με

ακρίβεια την συνείδησή του, και να ευρίσκει τον αριθμό των αμαρτιών του· επειδή με το να ξελαφρώνεται συνεχώς από το πλήθος των αμαρτιών του με την συχνή εξομολόγηση, μένουν πάντα αυτές λιγότερες. Διά τούτο και ευκολότερα δύναται αυτός να τις ευρίσκει, και να τις θυμάται.
Ο δε μη συνεχώς εξομολογούμενος, διά το πολύ πλήθος των αμαρτιών, όπου συμμαζεύεται εις αυτόν, ούτε με ακρίβεια δύναται να τας εύρει, ούτε να τας ενθυμηθεί, αλλά αλησμονεί πολλές φορές πολλές και βαριές αμαρτίες του, οι οποίες με το να μένουν ανεξομολόγητες, ακολούθως μένουν και ασυγχώρητες.
Όθεν ο διάβολος έχει να του τις ενθυμίσει την ώρα του θανάτου του, και τόσο θέλει να τον στεναχωρήσει, όπου να χύσει διά αυτάς ένα θανατηφόρον ιδρώτα, και να κλαύσει ο ταλαίπωρος, αλλά χωρίς καμία διαφορά, διατί τότε πλέον δεν δύναται να τις εξομολογηθεί.

3ον Όποιος εξομολογήται συνεχώς αν και θανάσιμον αμαρτίαν πράξει ποτέ, ευθύς όμως όπου εξομολογηθεί, εμβαίνει εις την χάριν του Θεού, και όσα καλά έργα κάνει, του γίνονται πλέον άξια ζωής αιωνίου. Εκείνος όπου δεν εξομολογήται συνεχώς αν πράξει και αυτός την αυτή θανάσιμον αμαρτίαν, και δεν τρέξει παρευθύς να την εξομολογηθεί, εν όσω καιρώ είναι ανεξομολόγητος, όχι μόνο στερείται την χάρη του Θεού, αλλά και όσα καλά έργα κάνει, νηστείες, αγρυπνίες, γονυκλισίες κι άλλα τέτοια, δεν του γίνονται άξια μισθού και ζωής αιωνίου, διατί είναι στερημένα από την χάριν του Θεού, η οποία είναι η αρχή και το θεμέλιον όλων των προς σωτηρίαν έργων.

4ον Εκείνος όπου συνεχώς εξομολογείται, είναι πλέον βέβαιος να τον εύρει ο θάνατος εις την χάριν του Θεού, και ούτω να σωθεί. Και ο διάβολος όπου είναι πάντοτε συνηθισμένος να πηγαίνει εις τους θανάτους, όχι μόνο των αμαρτωλών, αλλά και των Αγίων, να δεί αν εύρει τίποτε, θα υπάγει και σε αυτόν, αλλά δεν θέλει εύρει τίποτε, διατί αυτός επρόλαβε, και έχει καθαρούς τους λογαριασμούς του και εξισωμένα τα καταστιχά του διά της συχνής εξομολογήσεως. Ο δε μη συνεχώς εξομολογούμενος είναι πιθανώτατον, ότι θέλει αποθάνει ανεξομολόγητος και ούτω να απολεσθεί αιωνίως, με το να μεταπίπτει ευκόλως εις την αμαρτίαν και να μη εξομολογήται και με το να είναι ο θάνατος άδηλος.

5ον δε και τελευταίον καλόν που προξενεί η συνεχής εξομολόγηση, είναι το να εμποδίζει και να χαλινώνει τους ανθρώπους από την αμαρτίαν· διατί ο συνεχώς εξομολογούμενος, όταν ενθυμιθεί, πως μετ’ ολίγας ημέρας έχει να εξομολογηθεί, αν έχει και γνώμη να αμαρτήσει, εμποδίζεται, συλλογιζόμενος την εντροπήν όπου έχει να λάβει, όταν την εξομολογηθεί και τον ελεγμόν όπου μέλει να ακούσει από τον Πνευματικόν.

Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Πολιούχου Περάματος - Αττικής
4 ώρ. ·

Τα πέντε καλά της συνεχούς εξομολογήσεως.

1ον Καθώς τα δένδρα, όπου μεταφυτεύονται συνεχώς, δεν μπορούν να πιάσουν ρίζες βαθιά εις την γην, έτσι και τις κακές συνήθειες και έξεις της αμαρτίας δεν τις αφήνει η συχνή εξομολόγηση να πιάσουν ρίζες βαθιές εις τη... **Δείτε περισσότερα**